

MICKEVIČĖ UŽRAŠĀ

Lietuvuos naciunalėnės Martina Mažvėda bėbliuotekas Retū kningu ėr rokraštiu skėriu, 165 fondė, tarp kėtū žemaitiu muziejėninka, istuorika, kraštuotėrininka Mickevėčė Juozas rokraštiu ėr sauguomė ėr do anuo užrašū sāsiovėnė. Vėns iš anū pavadinis „Šėik tėik medžegas iš baudževuos laikū. Alsiedė. I-as sāsiuvinis“, vo ontros – „Šėik tėik medžeguos lažams prisemintė“. Iduomiausė tas, ka ė J. Mickevėčė kai kuriū žmuoniū pasakuojęmus ėr užrašė žemaitiu kalbo, tėp, kap ka tou laiko rokavuos anuo kalbintė žmuonės. Kėtū tuokiū a panašiū žemaitėškā parašitu anuo tekstu bėnt jau mums, žornala redakcėjuo, nier tekė matītė. J. Mickevėčė bova kėlės tėp pat iš tū apėlinkiu (Plungės rajuona), gerā muokiejė tou puotarmė ėr taisiklingā, tėp, kap gėrdiejė, užrašė tus tekstus. Šėndėin anėi mums – dedliausis torts.

Atstatėtis Platieliū dvara pastats. Mukienės Danutės portėgrapėjė

tėks, tā tou sau i gluoba paims: lės muokslus, dous paskou dvarė kuokė tarnistė. Vo jie kartās bus ne anuo a kuoks negražos, ta pasakīs, ka ons ė ne mona, kėינוo nuors kėta.

Papasakuojė Zubavičienė Marėjuona, 90 metu omžiaus Beržuorė. Užrašė Mickevėčė Juozos 1930 m. rugpjūtė mienesie

Plateliū dvars

Plateliū graps Švaželis (Šuazelis) bova dėdėlė gers. Nuors aš negėvenau po anou, bet žmuonis liūb kuolis ėr dėdėlė galiejuos, verkė, ka Prancėjuo mėrė puoni. Plateliūs kielė atmėnėmus. Klėbuons sakė po pamuoksla, kas tor gera šėrdi, ka sosėrinkto i bažničė pasėmėlstė. Pri monės ėnomava dvė biednas senelės muotrėškas ėr atėjė dar sosiedė – tretė tuokė pati. Anuos tėik tuolėj nebgaliejė i Platelius aple posotras mėlės benoėtė, tik auos galiedamuos verkė ė sakė, ka nuors ė grapienė bova, bet muotina. Ka jaunesnės tebėbovuom, ka liūbam ėtė laža, daržėninks ėšsėves ravietė daržū, grapienė atės so tarnaitė, apveizies, kėik ėr muotrėšku so mažās vākās ėr idous vākams atneštė drabužiu, pėraga, dounas, vo rodėni – vuobulū.

Jie dvarėškė sogaus nu medė bevagot ar kon kėta, rikštėiu kėrta, bet je kas priės pri grapienės, paprašīs, ėr kaltė duovėnuos. Ėš medės biednėjė galiejė neštė šakas pasausės, bi tik nekėrta so kėrvio ar so pjūklo nepjuovė. Ėr graps bova tuoks pat geruos šėrdėis.

Abo grapo bova geruos šėrdėis diel vėsū žmuoniū. Matītė jau ėš tuo, ka bažničėiuo tėik daug žmuoniū sosėrika – beieitė nebgaliejė, spūstės bova par grapienės atmėnėmus, vo korėi nebgaliejė bepaieitė, verkė. Tėi grapa, koris dabar gėven Plateliūs, buoė bova parsėkielė ėš Prancėjės. Tik patė bova prasts. So pospatiems liūb gėvens, bet kou anam bepadarīs. Sava mėlėmuosiemis pospatiems liūb duovėnuos gėvenėmus. Pati už tou kremezīs kap so medė pjūklo pjaus, vo nikumet nepapjaus. Ka gims pospatė vāks, graps lėips atneštė paruodītė. Jie anam pa-

Konėgaikštė Oginskė Ireniejaus „mėrtės“

Konėgaikštė Oginskė bova do bruolė – vėns Plungie, vo ontros Rietavė. Rėitaviškis pėrka ginklus rusams muštė, buntou. „Imperatuorios pats davė valė ėr ikrėta i nevalė“, – sakė koėgaikštis. Ont jūras, kor sver vėsus tavuorus, svierė ėr Oginskė prekės. Vo smagoms bova dėdiesnis – rada ginklus. Mata, ka ont kuožna ginkla pasėrašės koėgaikštis. Pajiemė karalius ginklus ėr pavadėna konėgaikšti ont pėitu. Konėgaikštis pasakė vėrams:

– Vėrā, vėrā, rėtuo mėrsio!

Ons nenuoriejė važioutė pri karaliaus unt pėitu, nes žėnuojė, kas tən anuo lauk. Konėgaikštis pasėvadėna i rūmus i savi dėdėlė panaši šiauėio ė saka anam:

– Apsėdarėk mona drabužės, vo aš – tava.

Tumet atnešė dvė skleinīcės arbetas.

Konėgaikštis saka:

– To mona gerk, aš – tava.

Ka šiauėios ėšgierė, tujau pat numėrė, nes tuo skleinīėiuo bova troėos. Vo pats graps ėšvažiava už gruoņiėės. Rusā atvažiava paveizietė, a tėkrā konėgaikštis ėr mėrės. Mata: grabė gol konėgaikštis. Negaliejė anuo atskėrtė nu šiauėiaus, nes tas bova tuokė pat augoma ėr ėšvaizdas kap konėgaikštis. Tėp cars ėr nesožėnuojė, ka konėgaikštis pasėtraukė i užsėini.

Papasakuojė P. Brožos, 105 metu omžiaus Lėlėnės kaimė (Alsiediu valsėiuo) 1927 metu lėipas 15 dėina. Užrašė Mickevėčė Juozos